

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
دانشگاه جامع علمی – کاربردی

نظام آموزش مهندسی فناوری

معهوب جلسه ۱۸۵ شورای برنامه ریزی آموزشی و درسی علمی-کاربردی
مو رخ ۱۳۹۰/۹/۲۷

مقدمه:

با استناد به ماده ۲۱ برنامه پنجم توسعه اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی، راهبرد کلان شماره ۳ نقشه جامع علمی کشور و آینین نامه نظام آموزش مهارت و فناوری مصوب ۱۳۹۰/۰۸/۰۱ هیات وزیران و در راستای پاسخگویی به نیاز آموزشی بخش‌های فنی حوزه‌های شغلی، نظام آموزش مهندسی فناوری تعریف می‌شود.

ماده ۱. اختصارات و تعاریف:

دانشگاه: دانشگاه جامع علمی - کاربردی

شورا: شورای برنامه ریزی آموزشی و درسی علمی - کاربردی

نظام: نظام آموزش مهندسی فناوری

متخصصی: سازمان، دستگاه یا واحدی که نیازمند بکارگیری نیروی انسانی متخصص در مجموعه فعالیت‌های تعریف شده خود می‌باشد.

مرکز مجری: مرکز آموزشی است که با اخذ مجوز اجرا از دانشگاه، دوره مهندسی فناوری را برگزار می‌نماید.

دروس مهارتی: مجموعه دروسی که مهارت دانشجو را در حوزه عمل ارتقاء می‌بخشد و شامل دروس آزمایشگاهی، کارگاهی، پژوهه، کاربینی و کارورزی است.

بخش فنی: منظور آن بخش از حوزه‌های شغلی است که ماهیت شغلی (وظایف و مأموریت) آن‌ها به میزان قابل ملاحظه‌ای با کاربرد عملی علوم ریاضی، فیزیک و شیمی و بکارگیری ابزار، تجهیزات و ماشین آلات و انجام آزمایش آمیخته است.

ماده ۲. تعریف:

دوره مهندسی فناوری مجموعه‌ای از آموزش‌های نظری و عملی است که دانش، مهارت و تکریش دانشجو را در زمینه‌های تحقیق، طراحی، نوآوری، بهینه سازی، اجرا و برنامه‌ریزی در بخش‌های فنی حوزه‌های شغلی ارتفاء می‌دهد. این آموزش‌ها مبتنی بر آموزش چند مهارتی در طیفی از مشاغل همگون است که منجر به بالندگی در یک حوزه شغلی می‌شود.

ماده ۳. اهداف:

الف - افزایش کارآیی و اثر بخشی نیروی انسانی مورد نیاز بخش‌های فنی حوزه‌های شغلی

ب - غنی سازی حوزه‌های شغلی از طریق تربیت نیروی انسانی متعدد و متخصص

پ - پاسخگویی به نیازهای آموزشی بخش‌های فنی حوزه‌های شغلی

ت - نهادینه کردن آموزش در محیط کار

ج - ایجاد زمینه‌های اشتغال مولد

ج - پرورش قابلیت‌های خاص شغلی افراد

عاده ۴. قابلیت ها و توانمندی های فارغ التحصیلان:

در پایان هر دوره مهندسی فناوری انتظار می رود فارغ التحصیل به مهارت های مشترک و بخشی از توانمندی های فنی، ذیل نايل شود.

۱- قابلیت ها و مهارت های مشترک

- الف - تجزیه و تحلیل رخدادها و ارائه راه حل بهینه

ب - برنامه‌ریزی انجام کار و هدایت کار گروهی

پ - مدیریت و آموزش افراد تحت سرپرستی و انتقال

ت - بهبود و مستندسازی فرایندهای انجام کار و ارائه

ث - کارآفرینی، خلق و راه اندازی عرصه‌های جدید

ج - برقراری ارتباط موثر در محیط کار

چ - برنامه ریزی به منظور رعایت الزامات بهداشت، ایمنی

ح - برنامه ریزی به منظور رعایت اخلاق حرفه‌ای

خ - تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری بخردانه

د - تفکر نقادانه و اقتصادی

ذ - خلاقیت و نوآوری

- قابلیت ها و توانمندی های فنی

- الف - ارائه، هدایت و اجرای طرح‌های مهندسی
 - ب - تولید، تبادل و بکارگیری اطلاعات
 - پ - برنامه‌ریزی کارآمد «درآمد - هزینه» برای افزایش بهره‌وری
 - ت - طراحی و بهینه‌سازی محصولات و ساخت و تولید آنها
 - ث - سازماندهی نهاده‌ها، منابع، ادوات، تجهیزات و ماشین‌آلات و برنامه ریزی جهت استفاده بهینه از آنها
 - ج - ارتقاء و بهینه‌سازی فرایندهای تولید محصول و عملکرد ماشین‌آلات و تجهیزات
 - چ - تهیه دستورالعمل‌های تولید، نصب و راهاندازی، بهره‌برداری، نگهداری و تعمیر تجهیزات و ماشین‌آلات
 - ح - تهیه و تنظیم دستورالعمل‌های کنترل کیفیت
 - خ - نظارت بر انجام بازرسی‌های فنی و ارزیابی کیفی فرایندها
 - د - مشارکت در تولید و کاربست دستاوردهای علمی - پژوهشی

ماده ۵. برنامه آموزشی:

الف- ضرورت ایجاد دوره:

برنامه آموزشی دوره مهندسی فناوری پس از اعلام نیاز متقاضی به دانشگاه در قالب دلایل توجیهی ضرورت ایجاد رشتہ و تصویب آن در شورا طراحی می شود.

تبصره ۱: دانشگاه می تواند بر اساس نیاز کشور و حوزه های شغلی ایجاد دوره های مهندسی فناوری را به شورا پیشنهاد نموده و پس از تصویب، نسبت به تدوین برنامه درسی مورد نیاز اقدام نماید.

ب- برنامه درسی دوره:

دوره مهندسی فناوری مبتنی بر نظام واحدی و مشتمل از مجموعه‌ای از دروس نظری و مهارتی است که با توجه به قابلیت‌ها و مهارت‌های مشترک و فنی به ۲ بخش «آموزش در مرکز مجری» و «آموزش در محیط کار» تقسیم می‌شود. مجموع واحدهای هر دوره بین ۶۵ تا ۷۰ واحد و مجموع ساعات آن ۱۲۰۰ تا ۲۰۰۰ ساعت می باشد که در طول حداقل ۲ و حداقل ۳ سال قابل اجراست. این دوره به ۲ روش نیمسالی و یودمانی اجرا می شود.

۱- آموزش در مرکز مجری

۱-۱- روش نیمسالی

در این روش، بخش آموزش در مرکز مجری شامل ۶۰ تا ۶۵ واحد است که معادل ۱۲۰۰ تا ۱۵۰۰ ساعت می باشد. در این بخش از آموزش‌ها، دروس به ۵ مجموعه عمومی (مصطفوی شورای عالی انقلاب فرهنگی و مجلس شورای اسلامی)، مهارت‌های مشترک، پایه، اصلی و تخصصی تقسیم می شوند که سهم هر یک از این مجموعه‌ها بر اساس واحد مطابق جدول ذیل است:

ردیف	عنوان	ساعت
۱	تخصصی	۲۲ - ۴۰
۲	اصلی	۱۴ - ۲۰
۳	پایه	۴ - ۸
۴	مهارت‌های مشترک	۶
۵	عمومی	۹

از مجموع دروس اصلی و تخصصی حداقل ۱۰ واحد باید به صورت عملی تعریف شود، دروس عملی شامل آزمایشگاه، کارگاه و پژوهه می باشد.

جهت گیری محتوایی این مجموعه دروس به شرح ذیل است:

مجموعه دروس تخصصی: مشتمل بر دروسی است که در ارتباط مستقیم با شغل و برای کسب شایستگی های خاص شغلی تعریف و به صورت نظری و عملی تدوین می شوند.

مجموعه دروس اصلی: مشتمل بر دروسی است که مقوم فهم و درک مباحث تخصصی و پل ارتباطی بین اصول و مبانی با موضوعات تخصصی آن حوزه شغلی است و به صورت نظری و عملی تدوین می شوند.

مجموعه دروس پایه: مشتمل بر دروسی است که فرد را برای درک اصول و مبانی دوره آماده می نماید و مقوم دروس اصلی است و به صورت نظری و عملی تدوین می شوند.

مجموعه دروس مهارت‌های مشترک: مشتمل بر دروسی است که مهارت‌ها و شایستگی‌های محیطی مهندس فناور مانند مدیریت، برنامه‌ریزی، تجزیه و تحلیل، مدیریت کسب و کار، کار گروهی، خلاقیت و نوآوری و ... را ارتقاء می‌بخشد.

مجموعه دروس عمومی: مشتمل بر دروسی است که دانش، بیشش و توانمندی عمومی دانشجو را در حوزه‌های مبانی نظری اسلام، اخلاق و تربیت اسلامی، ادبیات فارسی و تربیت بدنی ارتقاء می‌بخشد.

۲-۱ - روش پودهمانی

در این روش، بخش آموزش در مرکز مجری شامل ۴ تا ۷ پودهمان پایه و تخصصی است. پودهمان‌ها بر اساس دروس تعریف شده در روش نیمسالی تدوین می‌شوند که حداقل زمان آموزش برای هر پودهمان ۱۶۰ ساعت و حداقل آن ۴۸۰ ساعت می‌باشد.

پودهمان تخصصی: مشتمل بر چند واحد درسی نظری و عملی است که در ارتباط مستقیم با شغل و برای کسب شایستگی‌های خاص شغلی تعریف می‌شود.

پودهمان پایه: مشتمل بر چند واحد درسی نظری و عملی است که مقوم فهم و درک پودهمان‌های تخصصی است. تبصره ۲: مجموعه دروس عمومی و مهارت‌های مشترک بر اساس محدوده زمانی تعریف شده برای هر پودهمان، در پودهمان‌های پایه و تخصصی ارائه می‌شوند.

تبصره ۳: تدوین برنامه درسی توسط کمیته‌ای متشکل از نماینده مقاضی، نماینده دانشگاه (متخصص برنامه ریزی درسی)، ۲ تا ۳ نفر از متخصصان حوزه شغلی و ۲ تا ۳ نفر از مدرسان دارای سوابق آموزشی در حوزه شغلی مورد نظر انجام می‌پذیرد.

تبصره ۴: برنامه‌های درسی پس از تصویب در شورا و ابلاغ قابل اجراست.

تبصره ۵: در مجموعه دروس تخصصی و یا پودهمان‌های تخصصی حداقل ۶ واحد به صورت اختیاری می‌تواند تعریف شود.

تبصره ۶: کمیسیون برنامه ریزی استانی شورا مستقر در هر استان، به منظور ایجاد مهارت‌های جدید مناسب با شرایط و نیازهای استان، مجاز است حداقل به میزان ۶ واحد از مجموعه دروس اصلی و تخصصی و یا پودهمان‌های تخصصی را تغییر دهد. این تغییرات پس از اعلام به دفتر برنامه ریزی آموزشی و درسی دانشگاه قابل اجراست.

تبصره ۷: حتی المقدور دروس نظری و عملی به صورت مجزا تعریف شوند. هر واحد نظری معادل ۱۶ ساعت، هر واحد آزمایشگاهی معادل ۳۲ ساعت و هر واحد کارگاهی و پروژه معادل ۴۸ ساعت است. در موارد خاص دروس آزمایشگاهی و کارگاهی یک واحدی را می‌توان به ترتیب ۴۸ و ۶۴ ساعت در نظر گرفت.

۲ - آموزش در محیط کار

بعش آموزش در محیط کار عبارت است از مجموعه فعالیت‌هایی که دانشجو به منظور تسلط عملی و درک کاربردی از آموخته‌های خود در آغاز، حین و پایان دوره تحصیلی، در محیط کار واقعی انجام می‌دهد.

۱-۲ - روش نیمسالی

در این روش، بخش آموزش در محیط کار شامل ۱ واحد کاربینی و ۴ واحد کارورزی به شرح جدول ذیل است:

کاربینی (باردید)	۱	۳۲	ابتدای دوره
کارورزی ۱	۲	۲۴۰	پایان نیمسال دوم
کارورزی ۲	۲	۲۴۰	پایان دوره

۲-۲ - روش پودمانی

در این روش، بخش آموزش در محیط کار شامل ۱ واحد کاربینی و ۲ پودمان کار در محیط به شرح جدول ذیل است:

کارورزی ۱	۱	۲۴۰	کار در محیط	نام پودمان
کارورزی ۲	۲	۲۴۰	کار در محیط	نام پودمان

تبصره ۸: درس کاربینی در اولین پودمان پایه ارائه می شود.

تبصره ۹: فارغ التحصیلان دوره مهندسی فناوری به روش پودمانی می توانند نظریه سایر کارشناسی های ناپیوسته با توجه به شرایط مربوط ادامه تحصیل دهند.

تبصره ۱۰: دروس کارورزی ۱ و کارورزی ۲ در روش نیمسالی و پودمان های کار در محیط در روش پودمانی می توانند در خارج از تقویم آموزشی دانشگاه (فصل تابستان) اجرا شود.

تبصره ۱۱: حداقل سهم ساعت دروس مهارتی ۶۰ درصد کل ساعت دوره است.

۳ - جهت گیری نظری و مهارتی دروس

جهت گیری نظری و مهارتی دروس بر حسب ساعت (بدون اختساب دروس عمومی) مطابق جدول ذیل است:

نظری	۶۲۰ - ۷۴۰	-	۶۲۰ - ۷۴۰
مهارتی	۹۲۰ - ۱۱۰۰	۵۱۲	۴۰۸ - ۵۸۸

ج - شرایط مدرس:

شرایط مدرسان دوره های مهندسی فناوری علاوه بر معیارها و ضوابط هیات ممیزه دانشگاه، بر اساس شاخص های حداقل مدرک، سابقه و تجربه کار تخصصی در حوزه شغلی مورد نظر، گواهینامه های تخصصی مرتبط و ... برای هر درس پذیخته مجزا در برنامه درسی تعیین می گردد.

د- پذیرش دانشجو:

پذیرش دانشجو در این دوره بر اساس شرایط عمومی تحصیل در نظام آموزش عالی مهارت و فناوری کشور و شرایط اختصاصی مندرج در برنامه درسی و دفترچه پذیرش انجام می‌پذیرد.

شرایط اختصاصی با توجه به معیارهای ذیل تعیین می‌شود:

- الف - مدرک کاردادی
- ب - میزان نیاز متقارن
- پ - اشتغال به کار مرتبط (حسب رشته)
- ت - ظرفیت‌ها و شرایط خاص مرکز مجری

ه- محیط آموزشی:

بخش نظری و بخش عملی دوره (شامل آزمایشگاهها، کارگاه‌ها و پروژه)، بر اساس استانداردها و اصول حاکم بر این آموزش‌ها در مراکز مجری و بخش آموزش در محیط کار در محیط کار واقعی انجام می‌پذیرد.

ماده ۶. وظایف مرکز مجری:

مرکز مجری علاوه بر اجرای آموزش‌های نظری و مهارتی در محیط آموزشی - مطابق ضوابط دانشگاه- باید شرایط و هماهنگی‌های مورد نیاز اجرای بخش آموزش در محیط کار واقعی را ایجاد نماید. اعطای مجوز اجرا با احراز ملزمات فوق امکان پذیر است.

ماده ۷. اجرا و نظارت:

آیین نامه آموزشی و نظارتی این دوره متعاقباً توسط دانشگاه تدوین خواهد شد. تفسیر مفاد این نظام بر عهده شورا می‌باشد.

ماده ۸. تصویب:

این نظام در ۸ ماده و ۱۱ تبصره در جلسه ۱۸۵ مورخ ۱۳۹۰/۹/۲۷ شورا به تصویب رسید.

